

﴿ 71. MEKTUP ﴾

٧١- ﴿ الْمَكْتُوبُ الْحَادِي وَالسَّبْعُونَ: إِلَى جَنَابِ الْمَخْدُومِ زَادَةَ مُحَمَّدٍ عَبْدُ اللَّهِ فِي بَيَانِ التَّمْيِيزِ بَيْنَ دَقَائِقِ الْمَوْهُومِ الَّذِي هُوَ الْعَالَمُ وَبَيْنَ الْمَوْجُودِ الْحَقِيقِيِّ الَّذِي هُوَ صَانِعُ الْعَالَمِ ﴾

﴿وَلِلَّهِ الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾ إِنَّ النَّقْطَةَ الْجَوَالَةَ الَّتِي نَشَأَتْ مِنْهَا الدَّائِرَةُ فِي الْوَهْمِ كَمَا أَنَّهَا مَوْجُودَةٌ فِي الْخَارِجِ مَوْجُودَةٌ فِي الْوَهْمِ أَيْضًا وَلَكِنَّ وُجُودَهُ هُنَاكَ بِلَا نِقَابٍ ظُهُورِ الدَّائِرَةِ وَهَنَا بِهَذَا النِّقَابِ وَكَوْنُهَا مَوْجُودَةٌ فِي الْخَارِجِ لَا بِمَعْنَى أَنَّ لَهَا فِي كِلَا الْمَرْتَبَتَيْنِ وُجُودًا عَلَى حِدَةٍ كَلَّا بَلْ لَهَا وُجُودًا وَاحِدًا فِي الْخَارِجِ وَالْوَهْمِ هُنَاكَ بِلَا نِقَابِ الدَّائِرَةِ وَهَنَا مَعَ النِّقَابِ وَهَذِهِ الدَّائِرَةُ الْمَوْهُومَةُ الَّتِي لَهَا ظُهُورٌ فِي الْوَهْمِ بِلَا وُجُودٍ إِنَّمَا حَدَثَتْ مِنْ غَلْطِ الْحَيْسِ فَإِنْ جُعِلَتْ فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ مَوْجُودَةٌ وَأُعْطِيَتْ ثَبَاتًا وَاسْتِقْرَارًا وَظُهُورًا بِالْوُجُودِ لَخَرَجَتْ مِنْ غَلْطِ الْحَيْسِ الْبُتَّةِ وَصَارَتْ مِنْ جُمْلَةِ نَفْسِ الْأَمْرِ وَتَرْتَبَتْ عَلَيْهَا أَحْكَامُ صَادِقَةٍ فَلِهَذِهِ الدَّائِرَةُ فِي الْوَهْمِ حَقِيقَةٌ وَصُورَةٌ فَحَقِيقَتُهَا هِيَ النَّقْطَةُ الْجَوَالَةُ الَّتِي هِيَ بِهَا قَائِمَةٌ وَصُورَتُهَا هِيَ الدَّائِرَةُ نَفْسُهَا الَّتِي عَرَّضَ لَهَا فِيهِ ثُبُوتٌ وَثَبَاتٌ وَهَذِهِ الصُّورَةُ وَإِنْ لَمْ تَكُنْ عَيْنَ تِلْكَ الْحَقِيقَةِ لِبُتُوتِ أَحْكَامِ مُتَمَايِرَةٍ فِيهَا وَلَكِنَّهَا لَيْسَتْ بِبَعِيدَةٍ عَنِ الْحَقِيقَةِ وَمُنْفَكَّةٌ عَنْهَا فَإِنَّ الْمُتَحَيَّلَ بِهَذَا الظُّهُورِ هُوَ الْحَقِيقَةُ ﴿شِعْرٌ﴾

إِنِّي أُرِي لِعَايِرِي حِينَ أَذْكُرُهَا ﴿ بِذِكْرِ زَيْنَبَ عَنْ لَيْلَى فَأَوْهَمَهُ

قَالَ حَضْرَةُ الشَّيْخُ مُحَمَّدُ بْنُ الْعَرَبِيِّ قُدِّسَ سِرُّهُ فِي هَذَا الْمَقَامِ «إِنْ شِئْتُ قُلْتُ إِنَّهُ حَقٌّ وَإِنْ شِئْتُ قُلْتُ إِنَّهُ خَلْقٌ وَإِنْ شِئْتُ قُلْتُ إِنَّهُ مِنْ وَجْهِ حَقٍّ وَمِنْ وَجْهِ خَلْقٍ وَإِنْ شِئْتُ قُلْتُ بِالْحَمِيرَةِ لِعَدَمِ التَّمْيِيزِ بَيْنَهُمَا». يَنْبَغِي أَنْ يُعْلَمَ أَنَّ هَذَا التَّمْيِيزَ بَيْنَ الْحَقِيقَةِ وَالصُّورَةِ وَإِنْ كَانَ فِي الْوَهْمِ وَلَكِنْ لَمَّا صَارَتْ الصُّورَةُ مَوْجُودَةً فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ بِإِجَادِ اللَّهِ تَعَالَى وَحَصَلَ لَهَا فِيهَا ثَبَاتٌ وَتَقَرَّرُ كَانَتْ مِنْ جُمْلَةِ نَفْسِ الْأَمْرِ الْبُتَّةِ وَحَصَلَ لَهَا تَمْيِيزٌ

مُطَابِقٌ لِنَفْسِ الْأَمْرِ وَصَارَتْ مَوْجُودَةً خَارِجِيَّةً بِطَرِيقِ الظَّلِيلَةِ فَإِنَّ وُجُودَ الصُّورَةِ كَمَا أَنَّهُ ظِلٌّ وَوُجُودَ الْحَقِيقَةِ كَذَلِكَ كَانَتْ مَرْتَبَةُ الظُّهُورِ بَعْدَ حُصُولِ الْكَوْنِ وَالْوُجُودِ ظِلُّ الْخَارِجِ أَيْضًا فَلَمَّا كَانَ التَّمَيُّزُ بَيْنَ الْحَقِيقَةِ وَالصُّورَةِ بِحَسَبِ نَفْسِ الْأَمْرِ بَلْ كَانَ خَارِجِيًّا ائْتَمَعَ حَقْلُ أَحَدِيهِمَا عَلَى الْأُخْرَى وَلَمْ تَكُنْ إِحْدَاهُمَا عَيْنَ الْأُخْرَى وَمَنْ قَالَ بَعَيْنَيْهِمَا فَهُوَ لَمْ يَفْهَمْ غَيْرَ التَّمَيُّزِ الْوَهْمِيِّ وَلَمْ يَبْهَتْ عِنْدَهُ غَيْرُ الْأَمْتِيَارِ الْعِلْمِيِّ سُبْحَانَ اللَّهِ قَدْ صَارَتْ مَرْتَبَةُ الْوَهْمِ بِوَاسِطَةِ إِجْمَادِ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ الْوَاقِعِ فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ خَارِجًا وَنَفْسِ الْأَمْرِ وَصَارَتْ مَا وَرَاءَ الْعِلْمِ وَالْخَارِجِ الْمُتَعَارِفَيْنِ وَلَمَّا صَارَتْ هَذِهِ الْمَرْتَبَةُ خَارِجًا مُبَيَّنَّتْ فِيهَا مَرْتَبَةُ الْوَهْمِ وَصَارَتْ النُّقْطَةُ مَوْجُودَةً خَارِجِيَّةً وَالدَّائِرَةُ النَّاشِئَةُ مِنْهُ سُمِّيَتْ مَوْهُومَةً وَالْعَجَبُ أَنَّ الصُّورَةَ الَّتِي هِيَ نَاشِئَةٌ مِنَ الْحَقِيقَةِ وَكُلَّمَا فِيهَا حَاصِلُ فَهُوَ مِنَ الْحَقِيقَةِ وَلَا انْفِكَالُ لَهَا عَنِ الْحَقِيقَةِ أَضْلًا قَدْ افْتَرَقَتْ عَنِ الْحَقِيقَةِ بِلاَ اخْتِيَارٍ وَأُخْرِجَتْ مِنَ الْوَهْمِ إِلَى التَّحْقِيقِ وَصَارَ التَّمَيُّزُ الْوَهْمِيُّ خَارِجِيًّا يَنْبَغِي أَنْ يُلَاحِظَ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿صُنِعَ اللَّهُ الَّذِي أَتَقَنَ كُلَّ شَيْءٍ﴾ هُنَا حَيْثُ صَيَّرَ الْأَشْيَاءَ الْمَحْضَ بِقُدْرَتِهِ الْكَامِلَةِ شَيْئًا عَالِمًا بِصِيرٍ قَادِرًا مُرِيدًا قَالَ وَاحِدٌ مِنَ الْأَكَابِرِ ﴿شِعْرٌ﴾

جو که او شد چشم کوش و دست و پای * خیره ام در چشم بندی آئی خدای

وَلَا يَحَالُ لِرَبْطِ الْعَيْنِ فَإِنَّ رَبْطَ الْعَيْنِ إِنَّمَا يَبْهَتْ فِي حَقْلِ يُرَى فِيهِ غَيْرُ الْوَاقِعِ وَاقِعِيًّا وَهَذَا قَدْ صَيَّرَ قُدْرَةَ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ غَيْرَ الْوَاقِعِ وَاقِعًا وَجَعَلَ الْأَحْكَامَ الْكَاذِبَةَ الَّتِي كَانَتْ فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ صَادِقَةً وَالشَّيْخُ يَقُولُ بَعْدَ التَّمَيُّزِ بَيْنَهُمَا وَالْحَالُ أَنَّ بَيْنَ الْعَبْدِ وَالرَّعْبِ مَسَافَةٌ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ قَوْلُهُ تَعَالَى ﴿تَعْرُجُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ﴾ إِشَارَةٌ إِلَى ذَلِكَ وَالشَّيْخُ بِنَفْسِهِ أَيْضًا مُعْتَرِفٌ بِبُعْدِ الطَّرِيقِ هَذَا وَلِهَذَا قَالَ بِالْخَبِيرَةِ وَلَا يَظُنُّنَّ الْأَبْلَهُ مِنْ بُعْدِ الطَّرِيقِ أَنَّ الْحَقَّ سُبْحَانَهُ بَعِيدٌ فَإِنَّهُ سُبْحَانَهُ قَرِيبٌ بَلْ أَقْرَبُ إِلَى الْعَبْدِ مِنْ نَفْسِ الْعَبْدِ بَلْ هَذَا الْبُعْدُ إِنَّمَا هُوَ بِاعْتِبَارِ الدَّرَكِ وَالْمَعْرِفَةِ لَا بِاعْتِبَارِ الْمَكَانِ وَالْمَسَافَةِ وَالنُّقْطَةُ الْآخِرَةُ مِنَ الدَّائِرَةِ أَقْرَبُ النُّقْطَةِ إِلَى الْمَبْدَأِ وَلَكِنْ لَمَّا جُعِلَ ظَهْرُهَا إِلَى جَانِبِ الْمَبْدَأِ وَوَجْهُهَا إِلَى طَرَفِ آخَرٍ وَقَعَ وَجْدَانُهُ مَعَ وُجُودِ قُرْبِهِ مِنَ الْمَبْدَأِ بَعِيدًا

وَمَرْبُوطًا بِطَيِّ حَمِيعِ النَّقِطِ ﴿شَعْرٌ﴾

ای کمان و تیرها بر ساخته * صید نزدیک تو دور انداخته

هر که دور انداز ترا و دورتر * از دین صید است او مهجورتر

نَعَمْ مَنْ لَمْ يُقَاسِ شَدِيدَ الْبُعْدِ لَا يَعْرِفُ قَدْرَ الْقُرْبِ مَا صَنَعَ اللَّهُ مُبَحَاثَهُ فَهُوَ خَيْرُ
وَالسَّلَامُ عَلَى مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَى.

TÜRKÇE ANLAMİ

- Mahdûmzâde Muhammed Ubeydullah Hazretleri'ne yazılmıştır
- Mevhûm olan âlem ile âlemin yaratıcısı olan Hakîkî Mevcûd'un inceliklerinin birbirinden nasıl ayrılacağı

"En yüce mesel (vasıflar) Allah'ındır"¹²

Vehimde dâirenin kendisinden doğduğu, dairevi olarak hareket eden nokta hâriçte var olduğu gibi vehimde de vardır. Ancak noktanın oradaki varlığı dairenin zuhûrunun perdesiyle değilken buradaki varlığı o perdeyledir.

Bu noktanın hariçte var olması, "noktanın her iki mertebede de müstakil bir varlığı vardır" mânâsında değildir. Aksine onun hâriçte bir tek varlığı vardır. Vehim orada dâirenin zuhûruyla perdelenmiştir. Burada ise dairenin perdesiyledir. Ancak vehimde zuhûr eden bu mevhum dâire gerçekte varlıksızdır. Onun varlığı bizim hissimizin yanılması sonucu meydana gelmiştir.

Eğer o daire, bu mertebede var kılınırsa, kendisine sabitlik, yerleşiklik ve varlıkla zuhûr vasıfları verilirse hissin yanılmasından çıkar ve nefsu'l-emirden olur. Üzerine doğru hükümler terettüp eder.

Vehimdeki bu dâirenin hakîkati ve sûreti vardır. Hakikati, kendisiyle kâim olduğu dolaşan nokta iken, sûreti, kendisi için sübût ve sebât hâsıl olan dâirenin kendisidir. Bu sûret, kendisinde temâyüz

¹² Nahl, 60.

eden hükümlerin sübûtu sebebiyle o hakikatin aynı olmasa da hakikatten uzak ve ayrı da değildir. Çünkü bu zuhur ile tahayyül edilen şey, hakikattir.

*Ben "Zeynep" desem de murdım "Leyla"dır,
Maksadım, onu ağıyardan kayırmaktır.*

Hazret-i Şeyh Muhyiddîn b. el-Arabî (k.s.) bu makamda demiştir ki: "Dilersen onun Hak olduğunu, dilersen halk olduğunu söylersin. Dilersen bir cihetten Hak, bir cihetten de halk olduğunu söylersin. Ya da dilersen ikisinin arasını ayıramadığın için hayrete düştüğünü söylersin."

Bilmek gerekir ki, hakikat ile sûret arasındaki bu ayrım vehimde olsa da Allah Teâlâ'nın icâd etmesiyle, sûret bu mertebede mevcut olup kendisi için devamlılık ve yerleşme hâsıl olduğundan dolayı nefsu'l-emir cümlesinden olmuş ve kendisi için nefsu'l-emire mutabık bir temeyyüz meydana gelmiştir.

Gölge olma yoluyla hâricî bir varlığa dönüştü. Çünkü sûretin varlığı, hakikatin varlığının gölgesi olduğu gibi, zuhur mertebesi de kendisinde oluş ve varlık hâsıl olduktan sonra hâricin gölgesi oldu. Hakikat ile sûret arasındaki ayrılık nefsu'l-emr açısından, hatta hâricî olduğu için birini diğerinin üzerine hamletmek mümkün değildir. Biri diğerinin aynı değildir. Bunların aynı olduğunu söyleyen, vehmî ayrılığın dışındakileri anlamayandır. İlmî farklılıktan başka bir şey bilmeyendir.

Subhânallâh! Vehim mertebesi Allah Sübhânehû'nun kendisini o mertebede vâretmesiyle hârice ve nefsu'l-emire dönüşmüş, bilinen ilmin ve hâricin ötesinde olmuştur. Bu mertebe hârice dönüştüğü için orada vehim mertebesi ayırt edilmiştir.. Nokta mevcut ve hâricî olmuştur. Noktadan doğan dâire mevhum olarak isimlendirilmiştir.

Tuhaftır ki, sûret hakikatten doğmuştur. Sûrette bulunan her şey hakikatten gelmekte olup hakikatten kesinlikle ayrılmazlar. Ancak kendi tercihleri olmaksızın hakikatten ayrılmışlar ve vehimden gerçeğe çıkarılmışlardır. Vehmî olan ayrım hâricî olmuştur.

Burada, Allah Sübhânehû'nun, *"Bu, herşeyi sapasağlam yaratmış olan Allah'ın sanatıdır."*¹³ âyet-i kerîmesi iyi düşünülmelidir. Çünkü O, kudret-i kâmileyle hiçi/hiç olanı, bilen, gören, gücü olan ve dileyen şeye çevirmiştir. Büyüklerden biri demiştir ki:

*Madem ki O olmuştur göz, kulak, el ve ayak,
Hayret ki, nedendir kulun gözlerini bağlamak?*

Halbuki burada gözü bağlamak söz konusu değildir. Çünkü gözü bağlamak, olmayanın oluyor olarak görüldüğü yerlerde ancak söz konusu olabilir. Bu makamda Hak Sübhânehû'nun kudreti olmayanı var kılmış ve o mertebede var olan yalan hükümleri doğruya çevirmiştir.

Şeyh, ikisinin arasında bir fark olmadığını söylemektedir. Halbuki kul ile Rabb arasında elli bin senelik bir mesafe vardır. Allah Sübhânehû'nun *"Melekler ve Rûh, miktarı elli bin yıl süren bir gün içinde O'na çıkar."*¹⁴ âyet-i kerîmesi buna işaret etmektedir. Şeyh'in kendisi de yolun uzaklığını kabul etmektedir. Bundan dolayı hayrete düşmüştür.

Bazı budalalar yolun uzunluğundan dolayı Hak Sübhânehû'nun uzakta olduğunu sanmasın! Çünkü O, yakındır. Hatta O (cc.) kula kendisinden daha yakındır. Bilakis burada sözü edilen uzaklık idrak etme ve bilme itibâriyledir. Yoksa mekan ve mesafe itibariyle değildir. Dâirenin bitimindeki nokta başlangıcına en yakın olan noktadır. Ancak sırtı başlangıca ve yüzü başka tarafa dönük olursa başlangıca yakın olmasına rağmen oradaki varlığı uzaktır. Yaklaşması bütün noktaları aşmaya bağlı kılınmıştır.

*Ey ok ve yay kuşanmış olan,
Av yakındayken uzağa atan.*

*Uzağa atan daha uzaktır,
Hem kendisinden hem avdan.*

Uzaklığın sıkıntılarıyla denenmeyen tabii ki, yakınlığın kadrini bilmez. Allah'ın sanatı, en hayırlıdır. Selâm hidâyete tâbi olanların üzerine olsun.

¹³ Neml, 88.

¹⁴ Meâric, 4.

Hakikat ve suret
فَلَكِنَّ لَمَّا أَنَّ هَذَا التَّمَيُّزَ بَيْنَ الْحَقِيقَةِ وَالضُّورَةِ Bilinmesi gerekir ki, وَانْ كَانَ فِي الْوَهْمِ Her ne kadar vehimde olsa da
Bu فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ (Nerede?) فَكَانَتْ السُّورَةُ مَوْجُودَةً Fakat suret var olunca
وَخَصَلَ لَهَا بِإِيجَادِ اللَّهِ تَعَالَى Yüce Allah'ın yaratmasıyla mertebede (Ne ile var olunca?)
كَانَتْ Sebat ve karar وَتَقَرَّرُ (Ne?) Ve bu mertebede surete hasıl olunca
Ve o surete وَخَصَلَ لَهَا تَمَيُّزٌ مِنْ جُهْلَةِ نَفْسِ الْأَمْرِ Elbetteki nefsül emirden oldu
وَكَانَتْ مَوْجُودَةً Nefsül emre uygundur فَانْ وَجُودَ بِطَرِيقِ الظِّلَّةِ Gölge olma yoluyla (Nasıl?) Ve harici bir varlık oldu
Hakikatın varlığının gölgesi كَمَا أَنَّهُ ظِلُّ وَجُودِ الْحَقِيقَةِ Çünkü suretin varlığı
Zuhur mertebesi de olmuştur (Ne zaman?) كَذَلِكَ كَانَتْ مَرْتَبَةُ الظُّهُورِ gibi olduğu
ظِلٌّ (Ne olmuştur?) Oluşum ve varlık hasıl olduktan sonra
Hakikat ve suret فَلَمَّا كَانَ التَّمَيُّزُ بَيْنَ الْحَقِيقَةِ وَالضُّورَةِ Haricin gölgesi
Nefsül emre göre بَلْ كَانَ يَحْتَسِبُ نَفْسِ الْأَمْرِ (Neye göre?) arasındaki ayırım olunca
Birini اِمْتَنَعَ حَمْلُ إِحْدَيْهِمَا عَلَى الْأُخْرَى Bilakis (aradaki ayırım) harici olunca
Ve biri, diğerinin وَلَمْ تَكُنْ إِحْدَيْهِمَا عَيْنَ الْآخَرِ diğerine hamletmek imkansız oldu
فَهُوَ لَمْ يَتَّيْمَمْ İkisinin aynı olduğuna hükmeden اَيُّهَا لَمْ يَتَّيْمَمْ وَمَنْ قَالَ بِعَيْنَيْهِمَا aynısı da olmadı
O anlamamıştır (Ne?) وَلَمْ يَتَّبِثْ غَيْرَ التَّمَيُّزِ الْوَهْمِيِّ Vehmi ayırmadan başka bir şey
farklı İlmî farklılıktan farklı غَيْرُ الْإِمْتِنَانِ الْعِلْمِيِّ (Ne?) Ve onlara göre sabit olmamıştır
Vehim mertebesi oldu (Ne فَكَانَتْ مَرْتَبَةُ الْوَهْمِ Sühbanallah
Allah Teâlâ'nın yaratması sebebiyle (Öyle ya-
ratma ki,) فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ Bu mertebede vaki olan (Vehim mertebesi ne oldu?)
Ve وَكَانَتْ مَا وَرَاءَ الْعِلْمِ وَالْخَارِجِ الْمُتَعَارِفَيْنِ Hariç ve nefsül emir

bilinen ilim ve haricin ötesinde oldu هَذِهِ الْمَرْتَبَةُ خَارِجًا Şu mertebe harice dönüşünce مَرَّتْ فِيهَا Orada ayrıldı (Ne?) Vehim mertebesi وَالدَّائِرَةُ النَّاشِئَةُ مِنْهُ Ve nokta harici bir varlık oldu وَصَارَتِ النِّقْطَةُ مَوْجُودَةً خَارِجِيَّةً Ve o noktadan doğan daire de مَعْنَى مَوْهُومَةٍ Mevhum diye isimlendirildi Ne tuhaftır ki, وَكُلَّمَا HAKİKATTEN kaynaklanan suret HAKİKATTEN ayrılmış وَلاَ انْفِكَالَ HAKİKATTEN فَهُوَ مِنَ الْحَقِيقَةِ Kİ, o surette bulunan her şey فِيهَا حَاصِلٌ قَدْ افْتَرَقَتْ عَنِ Ve suret için asla hakikatten ayrılmak yoktur وَأُخْرِجَتْ مِنَ (İşte bu suret) elinde olmadan hakikatten ayrılmış بِلاَ اخْتِيَارٍ Ve وَصَارَ التَّمَيُّزُ الْوَهْمِيُّ خَارِجِيًّا Vehimden gerçeğe çıkarılmış إِلَى التَّحْقِيقِ vehmi ayırım harici olmuştur ALLAH TEÂLÂ'NIN (ŞU) SÖZÜNÜ DÜŞÜNMEK GEREKİR اللَّهُ صُنْعٌ (Bu) Allah'ın işidir Kİ, o her şeyi صَيَّرَ ÇÜNKÜ (Allah) هُنَا Burada حَيْثُ (Nerede düşünülmelidir?) Kamil gücüyle (Ne yaptı?) كَامِلَةً بِقُدْرَتِهِ الْكَامِلَةِ Hiç olan şeyi yaptı (Ne ile?) الْإِلَاشِيئِ الْمَحْضِ قَالَ وَاحِدٌ Bilen, gören, gücü olan ve dileyebilen bir şey بَصِيرًا قَادِرًا مُرِيدًا Büyüklere Şiir: بَيِّنَاتٍ مِنْ الْأَكْبَارِ

Madem ki O olmuştur göz, kulak, el ve ayak جو كه او شد چشم كوش و دست و پای Hayret ki, nedendir kulun gözlerini bağlamak? خيره ام در چشم بندی ای خدای

فَإِنَّ رَبَّنَا الْعَيْنَ إِنَّمَا يَبْصُرُ (Burada) gözü bağlamaya imkan yoktur وَلاَ يَحَالُ لِرَبِّطِ الْعَيْنِ O يَرَى فِيهِ Bir yerde ki, فِي مَحَلٍّ (Nerede?) ÇÜNKÜ gözü bağlamak sadece sabit olur وَاقِعًا Oluyormuş gibi (Ne?) غَيْرُ الْوَاقِعِ Olmayan (Ne gibi görülüyor?) وَهَذَا قَدْ صَيَّرَ Allah'ın kudreti قُدْرَةُ الْحَقِّ سُبْحَانَهُ (Ne?) Buradaysa etti وَاقِعًا (Ne etti?) OLMAYANI Ve yalan hükümleri de kıldı

صَادِقَةً (Onları ne kıldı?) Ki, o hükümler bu mertebede idiler فِي تِلْكَ الْمَرْتَبَةِ
 Geçerli Geçerli وَالشَّيْخُ يَقُولُ يَعْدِمُ التَّمَيُّزُ بَيْنَهُمَا Şeyh (Muhyiddin) ikisi arasında bir fark
 مَمْسَافَةً Halbuki kul ile rabbi arasında olmadiğini söylüyor وَالرَّبُّ وَالْعَبْدُ بَيْنَ الْبَيْنِ
 تَعْرِجُ Allah'ın (şu) sözü قَوْلُهُ تَعَالَى Elli bin senelik mesafe vardır خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ
 كَانَ بِغَدَارِهِ Öyle bir günde ki, Melekler ve ruh ona yükselir فِي يَوْمٍ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ
 بِنَا إِشَارَةً إِلَى ذَلِكَ (Bu ayet nedir?) Miktarı elli bin senedir خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ
 Şeyhin kendisi de هَذَا وَالشَّيْخُ يَنْفُسِهِ أَيْضًا Yolun bu uzaklığını
 وَلَا يَظُنُّنَّ إِلَّا بَلَّةً Bu sebeple hayrete hükmetmiştir وَلِهَذَا قَالَ بِالْحَيَرَةِ Aptal
 أَنْ الْحَقَّ (Neden?) Yolun uzaklığından (Neyi sanmışın?) مِنْ بَعْدِ الطَّرِيقِ
 بَلَّ فَإِنَّهُ سُبْحَانَهُ قَرِيبٌ Allah Teâlâ'nın uzak olduğunu سُبْحَانَهُ يَبْعِدُ
 بَلَّ مِنْ نَفْسِ الْعَبْدِ (Neden?) Bilakis kula daha yakındır كُنْ قَرِيبٌ إِلَى الْعَبْدِ
 لِمِ وَالدَّرَكِ وَالْمَعْرِفَةِ Bilakis bu uzaklık sadece İlim ve idrak بِأَعْيَانِ الدَّرَكِ
 لَا بِأَعْيَانِ الْمَكَانِ وَالْمَسَافَةِ Mekan ve mesafe uzaklığı itibarıyla değildir
 أَقْرَبُ النَّقْطِ إِلَى الْمَبْدَأِ Dairenin son noktası وَالنَّقْطَةُ الْأَخِيرَةُ مِنَ الدَّائِرَةِ
 إِلَى جَانِبِ الْمَبْدَأِ (Nereye?) Ancak sırtı çevrilince وَلَكِنْ لَمَّا جُعِلَ ظَهْرُهَا
 وَقَعَ وَوَجْهُهَا إِلَى طَرَفٍ آخَرَ Başlangıç tarafına (çevrilince) Başlangıç başlangıç
 مَعَ وَجْهِهِ مِنَ الْمَبْدَأِ (Neye rağmen?) bulması oldu (Başlangıcı) وَجَدَانَهُ
 وَبِطْنِ جَمِيعِ النَّقْطِ يَبْعِدُ (Ne oldu?) Uzak olmasına rağmen وَبِطْنِ جَمِيعِ النَّقْطِ
 Şiir: (oldu) noktalari geçmeye bağıli

Av صيد نزدیک تودوراندaxe Ey ok ve yay kuşanmış olan ای کمان و تیرها بر ساخته
 Uzağa atan daha uzaktır دور انداز تراودورتر Uzağa atan daha uzaktır
 Hem kendisinden hem de avdan از جنین صیداست او مهورتر

لَا شَدِيدَ الْبُعْدِ (Neye?) Evet göğüs germeyen kişi (Neye?) Uzaklığın şiddetine
مَا صَنَعَ اللَّهُ مُبِحَانَهُ يَعْرِفُ قَدْرَ الْقُرْبِ Yakınlığın kıymetini bilmez
عَلَىٰ مَنْ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ وَالسَّلَامُ (Kime?) O en hayırlısıdır Selam olsun
Hidayete tabi olana...